

● ತಂಬಾ ಸಮಯದಿಂದ ಬರೆಯಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡ, ಬರೆಯಲಾಗದ ಕಡೆ, ಮುಟ್ಟಳಾಗದ ಅನುಭವ ನಿಮ್ಮ ಭಾವಕ್ಷೇತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇದೆಯ್ಹ?

ಅಂಥ ಅನುಭವಗಳು ಹಾಗೂ ಅಪ್ರಾಣಿ ಕೆತೆಗಳು ನನ್ನ ನೋಟ್ ಬುಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ, ದೈರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆ. ನನ್ನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೃತಿಯ ಸುತ್ತ ಹಬ್ಬಿದ ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವಗಳು ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕತೆಯಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತು ಲೇ ಇವೆ. ಅದು ಇನ್ನೇನು ಮುಗಿಯಬಹುದೇನೋ! ಸ್ತೀ ಪಾತ್ರಗಳು, ದಲಿತ ಪಾತ್ರಗಳು ನನ್ನ ಕತೆಯೋಳಗೆ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಏರಡೂ ಲೋಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಗ್ರಿಹಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಇನ್ನೂ ತಂಬಾ ಇದೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ; ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ಮುಟ್ಟಿಬಯಸುವ, ಇನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿಳಾಗದಿರುವ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಲೋಕಗಳವೇ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾನವ ವರ್ತನೆಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪಗಳನ್ನು, ಮಾನವರ ನಡೆನುಡಿಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಅಸಲಿ ಮುಖಿಯನ್ನು, ಮಾನವಚಿತ್ರದ ದ್ವೇಪರೇತ್ತುಗಳನ್ನು, ಸುಳ್ಳಗಳನ್ನು, ಘನತೆಯನ್ನು ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವ ಕವ್ವ ನಿತ್ಯ ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತು ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

● ಕತೆಯೋಂದರ ತಂತ್ರ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣಾ ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳಿನು? ಕಥೆಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಮತ್ತು ನಿವ್ಯ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಭೂತಿಸುತ್ತಿರೋ?

ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಕತೆಯೋಂದರ ತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ವಸ್ತುಗಳು ಬೇರೆರೂ ಕಾರಿಗಳಿಂದ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಲಂಕೇಶರ ‘ವೃಕ್ಷದ ವೃತ್ತಿ’ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಟರಿ ಸೌರ್ಯಸೋನ ಮುಖ್ಯಾ ಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ನಿವೃತ್ತನಾಗಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯರೊಬ್ಬ, ಪಾರ್ವತಿ ಎಂಬಾಗೆ ಒಂದು ತೆಗಿನ ಮರದ ಸುತ್ತ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕತೆಯನ್ನು ಭಾವಣಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನದು ಅರ್ಥಪ್ರಾಣ ಬದುಕು ಎಂದು ಫೋಟೋಸಿದರ ಪಾರ್ವತಿಯ ಬದುಕಿನ ಸಹಜ ಶಿಸ್ತು, ಇಂಥ ನೈತಿಕ ಶಿಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಹಾಗೂ ಅವಳ ತಮ್ಮನು ದುರಂತ... ಇವೆಳ್ವಣನ್ನು ಹೇಳಲು ಈ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಿರುವ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಭಾವಣಾದ ತಂತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮವಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬೇರೆರೂ ದಿನಾವಧಿಸುವುದು ಕವ್ವ...

ಇದೆಲ್ಲ ನಾನು ಓದುಗನಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ಆದರೆ ನಾನೇ ಬರೆಯುವ ಕೆತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಣೆಯಾಗುವ ಅನುಭವಗಳು ಹಾಗೂ ವಸ್ತುಗಳು ತಂತಾವೇ ಆ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ತಕ್ಷ ತಂತ್ರವನ್ನು ಹೊಳೆಯಿಟಿ ನನಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದರೆ ಕಥೆಗಾರಿಗಾನಾಗಿ ನಾನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಸಹಾಯಿ! ಅಂಥ ಸ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ಕಡೆ ನ್ನೀಂದ ಹೊರಬೀಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ತಾಪತ್ರಯಿಗಳೇ ಬೇಡವೆಂದು ಅನೇಕರು ಒಂದು ಕತೆಯೋಳಿಗಿನ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿ ನಿರೂಪಣಾಪ್ರಜ್ಞಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಜವಾಗಿ ಕಡೆ ಹೇಳಿದುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಚಂದ್ರ ತೇಜಿಸ್ತಿ ಧರದ ಕೆಲವರು ಗೆದ್ದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಕವ್ವ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆ ಬಗೆಯ ಸರಳತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಂಕೀರ್ಣ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಪಾರಿಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಕಲಿರಿಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ! ಬದುಕಿನ ಬಗೆಗಿನ ಆಳವಾದ ಫಿಲಾಸಫಿಯೋಂದು ಕಥಾ ಬರವಣಿಗೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಕಂಡೂ ಕಾಣದಂತೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

